

Het Boek Daniël - Nummer Honderdvierendertig

De profetische ontvouwing: van 11 september 2001 tot de naderende zondagswet in de Verenigde Staten

Jeff Pippenger
2024-03-13

De verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, vanaf 11 september 2001 tot aan de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten, is de profetische periode waarin elk gezicht van Gods Woord in de laatste dagen wordt vervuld.

Zeg daarom tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal dit spreekwoord doen ophouden, zodat men het in Israël niet langer als spreekwoord zal gebruiken; maar zeg tot hen: De dagen zijn nabij, en de vervulling van elk gezicht. Ezechiël 12:23.

In die lijn komt de derde engel opnieuw aan, en daarmee wordt hij voorgesteld door de komst van de derde engel op 22 oktober 1844, tot aan de opstand van 1863. De opstand van 1863 werd voorgesteld door de eerste opstand van het oude Israël te Kades, en wordt daarom voorgesteld door de gehele geschiedenis vanaf de doortocht door de Rode Zee tot aan de eerste opstand te Kades. De eerste opstand te Kades was een voorafbeelding van de tweede opstand te Kades, en aldus wordt de lijn vanaf de dood van Aäron tot aan de tweede opstand te Kades herhaald in de lijn van de verzegeling.

Het wordt herhaald in de geschiedenis van de Millerieten, van 1840 tot 1844, die werd getypeerd door Christus' doop tot aan het kruis, hetgeen ook de geschiedenis van het kruis tot de steniging van Stefanus vertegenwoordigde. Regel op regel sprak ieder van de oude profeten over deze tijdsperiode meer dan over de dagen waarin zij leefden.

“Elk van de profeten uit de oudheid sprak minder voor zijn eigen tijd dan voor de onze, zodat hun profeteren voor ons van kracht is. ‘En al deze dingen zijn hun overkomen tot voorbeelden; en zij zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is.’ 1 Korinthiërs 10:11. ‘Aan wie geopenbaard werd dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden met die dingen, die u nu verkondigd zijn door hen die u het evangelie gepredikt hebben door de Heilige Geest, Die van de hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn een blik te werpen.’ 1 Petrus 1:12....”

„De Bijbel heeft zijn schatten voor dit laatste geslacht verzameld en samengebonden. Al de grote gebeurtenissen en plechtige handelingen van de oudtestamentische geschiedenis hebben zich in deze laatste dagen in de gemeente herhaald en herhalen zich nog.” Selected Messages, boek 3, 338, 339.

De „laatste generatie” is Petrus' uitverkoren geslacht, namelijk de honderd vierenveertigduizend, en zij worden uitverkoren vanaf 11 september 2001 tot aan de spoedig komende zondagswet, waar zij vervolgens als een banier worden opgericht. „Alle”, niet sommige, maar „alle grote gebeurtenissen en plechtige handelingen” van Gods Woord, „herhalen zich” in de „laatste

generatie” van „de gemeente” van de „laatste dagen”. In de lijn van de verzegeling komen alle boeken van de Bijbel samen en eindigen zij.

“In de Openbaring komen alle boeken van de Bijbel samen en vinden zij hun voltooiing. Hier is de aanvulling op het boek Daniël. Het ene is een profetie; het andere een openbaring. Het boek dat verzegeld was, is niet de Openbaring, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De engel gebood: ‘Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde.’ Daniël 12:4.” Acts of the Apostles, 585.

Het „deel van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen” en dat ontzegeld werd, zijn de visioenen die aan Daniël gegeven werden bij de twee grote rivieren van Sinear, de Ulai en de Hiddekel. Die visioenen worden weergegeven in Daniël hoofdstuk acht, verzen dertien en veertien, en hoofdstuk elf, verzen veertig tot en met vijfenveertig. De verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend is de geschiedenis waarin Christus, als de hemelse Hogepriester, de uitverkorenen van de laatste generatie voor eeuwig verzegelt in een verhouding die uit het goddelijke en het menselijke bestaat. Vers veertig van Daniël elf duidt de verhouding aan van de draak, het beest en de valse profet, die tezamen de wereld nu naar Armageddon leiden, zoals voorgesteld door de geschiedenis van de hoorn van het Republikeinisme op het beest uit de aarde, dat heerst als het zesde koninkrijk van de Bijbelprofetie gedurende de geschiedenis van vers veertig. Vers veertig duidt ook de scheiding aan van de wijzen en de dwazen die de geschiedenis bepaalt van de hoorn van het Protestantisme in diezelfde geschiedenis, beginnend in 1798 tot aan de spoedig komende zondagswet.

Alle „boeken van de Bijbel” „komen samen en eindigen” in het boek Openbaring, en wanneer zij samenkomen, „vervolmaakt” het boek Openbaring het boek Daniël, en het woord „vervolmaken” betekent tot volmaaktheid brengen. In de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, zoals weergegeven in het boek Openbaring, worden de profetieën van Daniël die in de laatste dagen werden ontzegeld, tot volmaaktheid gebracht, wanneer zij regel op regel worden samengebracht over de geschiedlijn die wordt voorgesteld in hoofdstuk achttien van Openbaring, die begint met de stem in de verzen één tot en met drie en eindigt met de tweede stem van vers vier.

De volmaaktheid van het profetische gezicht, voorgesteld door de rivier de Hiddekel in het boek Daniël, vertegenwoordigt de volmaaktheid van het uiterlijke gezicht van de vijanden van Gods volk, die het heiligdom en de heerschare vertreden. De volmaaktheid van het profetische gezicht, voorgesteld door de rivier de Ulai in het boek Daniël, vertegenwoordigt de volmaaktheid van het innerlijke gezicht van Christus, die binnen in Zijn volk verschijnt wanneer Hij de verbondsbelofte vervult om goddelijkheid met menselijkheid te verenigen over de uiteindelijk uitverkoren generatie.

De geschiedenis van de verzegeling die zich toespitst op de Republikeinse hoorn van het beest uit de aarde, begint met het spreken van het beest uit de aarde door middel van de Patriot Act in 2001, en eindigt met het spreken dat werd voorgesteld door de Alien and Sedition Acts van 1798, die in

Openbaring hoofdstuk dertien worden voorgesteld als het spreken van het beest uit de aarde als een draak. De Alien and Sedition Acts van 1798 vertegenwoordigen het einde van een lijn die begon met het spreken van de Declaration of Independence in 1776. Midden in die periode van profetische geschiedenis deed het beest uit de aarde de Constitution in werking treden door haar uit te spreken in 1789.

Het spreken van 1776 stemt overeen met het spreken van de Patriot Act, en de Alien and Sedition Acts stellen de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten voor. In het midden van die geschiedenis behoort er nog een ander spreken te zijn dat overeenstemt met 1789. De eerste stem van Openbaring achttien, verzen één tot en met drie, wordt duidelijk geïdentificeerd als komend op het moment dat de grote gebouwen van New York City werden neergehaald. De tweede stem van vers vier wordt eveneens duidelijk geïdentificeerd als de spoedig komende zondagswet. Beide stemmen zijn goddelijke stemmen, want zij zijn beide de stem van de engel die de aarde met Zijn heerlijkheid zal verlichten, die Zuster White identificeert als de eerste engel van Openbaring veertien. Jezus was de eerste engel, en Hij illustreert altijd het einde van een zaak met het begin, daarom is Hij ook de derde engel, de engel die de aarde met Zijn heerlijkheid verlicht.

De eerste engel wordt ook afgebeeld in Openbaring hoofdstuk tien, als nederdalend op 11 augustus 1840, en vormt aldus een voorafbeelding van de nederdaling van de engel op 11 september 2001. Zuster White verklaart rechtstreeks dat de engel die in hoofdstuk tien nederdaalde, “niemand minder was dan Jezus Christus.” De eerste en tweede stem van Openbaring achttien zijn de stem van Christus. Die geschiedenis wordt voorafgebeeld door 1776, 1789 en 1798, toen het beest uit de aarde driemaal sprak. De stem van Christus die spreekt tussen de twee stemmen van Openbaring achttien, is wanneer Hij spreekt in Openbaring hoofdstuk elf.

En na drie en een halve dag kwam de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Kom hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. Openbaring 11:11, 12.

In juli 2023 begon een stem uit de hemel (de stem van Christus) de twee getuigen op te richten die in de straten waren gedood door de atheïstische draak uit de bodemloze put. Op dat moment werden de aangelegenheden die verband houden met de Grondwet van de Verenigde Staten een profetisch onderwerp, want bij de volgende stem, voorgesteld door 1798, zal de Grondwet volledig ten val worden gebracht. Elk van de drie wegmarkeringen van 1776, 1789 en 1798 komt overeen met de drie goddelijke stemmen die gemarkeerd zijn als 11 september 2001, juli 2023 en de spoedig komende zondagswet.

Die drie stappen stemmen overeen met drie stappen van het derde wee, voorgesteld door 11 september 2001, 7 oktober 2023 en de spoedig komende zondagswet, wanneer de zevende bazuin, die het derde Wee is, plotseling aanbreekt in het uur van de „grote aardbeving”. In 2023 begon de overgang van beide horens van het beest uit de aarde, zoals voorgesteld door de geheime beelddroom van Nebukadnezar. Nebukadnezars droom in hoofdstuk twee was een geheim dat alleen God kon openbaren, en Hij openbaarde het aan hen die de eerste beproeving hadden

doorstaan, voorgesteld in hoofdstuk één van Daniël.

Daniël en de drie waardigen in hoofdstuk één, die de eerste beproeving doorstonden, waren degenen die ervoor kozen het hemelse voedsel te eten en het dieet van Babylon te verwerpen. Zij zijn degenen die door Johannes in Openbaring hoofdstuk tien worden voorgesteld, die het boekje uit de hand van de engel nemen, die niemand minder is dan Jezus Christus, en de daarin vervatte boodschap opeten. Zij zijn degenen in Johannes hoofdstuk zes, die ervoor kozen het vlees te eten en het bloed te drinken van het hemelse manna, dat de andere klasse verwierp en die zich toen van Christus afkeerde en nooit meer met Hem wandelde, in hoofdstuk ZES, vers ZESENZESTIG.

In die lijn onderwees Christus in Galilea, wat „een scharnier” of „een keerpunt” betekent. Daar bracht Hij de boodschap van het hemelse manna, dat Zijn discipelen moesten eten, evenals Johannes had gegeten in Openbaring hoofdstuk tien, en zoals Ezechiël had gegeten in hoofdstuk drie, en Jeremia had gegeten in hoofdstuk vijftien. De geschiedenis die door Johannes in Openbaring hoofdstuk tien werd voorgesteld, toen hij het kleine boekje at, stelde de geschiedenis van de Millerieten van 1840 tot 1844 voor, maar nog directer stelde zij de periode van de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend voor dan de geschiedenis van de Millerieten. Dit blijkt uit het hoofdstuk door de aanwijzingen die Johannes gegeven werden toen hem werd gezegd het kleine boekje te eten.

En ik ging naar de engel en zei tot hem: Geef mij het boekje. En hij zei tot mij: Neem het en eet het op; en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing.
Openbaring 10:9.

In het vers werd Johannes, voordat hij het kleine boek nam en opat, van tevoren meegedeeld welke ervaring zou worden voortgebracht door de boodschap die hij at. De Millerieten begrepen de bitter-zoete ervaringen niet van tevoren, vóór hun historische vervulling van Johannes' symboliek van hun lijn van profetische geschiedenis. Maar de honderd vierenveertigduizend is het van tevoren meegedeeld, en van hen wordt verlangd dat zij het weten. Wanneer Johannes óf de geschiedenis van de beweging van de eerste engel óf de geschiedenis van de derde engel illustreert, brengt de boodschap twee klassen aanbidders voort en eindigt dan met de bittere teleurstelling. Toen Jeremia het kleine boek opat, weigerde hij vervolgens zich te verenigen met de “vergadering der spotters.”

Ik zat niet in de kring der spotters en verheugde mij niet; ik zat alleen vanwege Uw hand, want Gij hebt mij met verontwaardiging vervuld. Jeremia 15:17.

Toen Ezechiël het boekrolletje at, werd hem gezegd de boodschap te brengen aan de opstandigen van het huis Israëls, die niet wilden luisteren.

Verder zei Hij tot mij: Mensenkind, eet wat gij vindt; eet deze boekrol, en ga, spreek tot het huis Israëls.... Maar het huis Israëls zal niet naar u luisteren; want zij willen naar Mij niet luisteren: want het gehele huis Israëls is hard van voorhoofd en verstokt van hart. Ezechiël 3:1,7.

Toen Christus het hemelse brood, dat Zijn vlees en Zijn bloed was, aan Zijn thuisgemeente in Galilea aanbood, wandelde de klasse die zich afwendde nooit meer met Hem; en het feit dat dit plaatsvond in hoofdstuk ZES, vers ZESENZESTIG, duidt aan dat het eten de eerste stap is van een beproevingsproces in drie fasen, dat begint met de nederdaling van de engel. De tweede beproeving is die waarbij de twee klassen worden geopenbaard, hetzij in het contrast van Ezechiël met het hardvochtige huis van Israël, of de wijze en dwaze maagden van zowel het begin als het einde van het adventisme, of Jeremia met de vergadering van spotters, of door Daniël en de drie waardigen in contrast met de wijzen van Babylon in hoofdstuk twee van Daniël.

In de lijn van Johannes hoofdstuk zes is de aankomst in Galilea 11 september 2001. De boodschap om het vlees te eten en het bloed te drinken is de geschiedenis die uiteindelijk leidt tot de spoedig komende zondagswet. „U bent wat u eet”, zoals voorgesteld door Daniël en de drie waardigen in hoofdstuk één; en in Johannes zes werden zij die ervoor kozen Christus' vlees te eten en Zijn bloed te drinken, het beeld van wat zij aten. Zij werden het beeld van Christus, terwijl de andere klasse, die zich omkeerde en niet meer met Christus wandelde, het beeld van het beest openbaarde. De ene klasse was het beeld van de Schepper, de andere het beeld van de schepping. Johannes hoofdstuk zes voegt de betekenis van „Galilea” toe aan 11 september 2001, want de betekenis is „scharnier”, en markeert aldus het keerpunt voor de discipelen. Zouden zij zich keren tot het hemelse dieet of tot het dieet van Babylon? Het is op profetische keerpunten dat Christus het licht voor de daaropvolgende periode openbaart, zoals voorgesteld door Zijn nederdaling in 2001, toen de aarde verlicht werd met Zijn heerlijkheid.

„Uit de geschiedenis van het verleden moeten lessen worden geleerd; en de aandacht wordt daarop gevestigd, opdat allen mogen begrijpen dat God nu volgens dezelfde lijnen werkt als Hij altijd heeft gedaan. Zijn hand wordt gezien in Zijn werk en onder de volken nu, precies zoals dat steeds het geval is geweest sinds het evangelie voor het eerst aan Adam in Eden werd verkondigd.

‘Er zijn perioden die keerpunten vormen in de geschiedenis van volken en van de kerk. In de voorzienigheid Gods wordt, wanneer deze verschillende crises aanbreken, het licht voor die tijd gegeven. Indien het wordt aangenomen, is er geestelijke vooruitgang; indien het wordt verworpen, volgen geestelijke achteruitgang en schipbreuk. De Heere heeft in Zijn woord het offensieve werk van het evangelie ontsloten, zoals het in het verleden is voortgezet en in de toekomst zal worden voortgezet, tot aan het beslissende eindconflict, wanneer satanische machten hun laatste wonderbaarlijke beweging zullen maken.’ Bible Echo, 26 augustus 1895.

God werkt altijd langs dezelfde lijnen van de vroegere geschiedenis, en Hij verandert nooit. Er zijn „keerpunt(en)” (Galilea), die „crises” zijn, en op die „keerpunt(en)” wordt „het licht voor die tijd gegeven”. Het licht voor de periode van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend werd gegeven bij de crisis die begon op 11 september 2001. Indien dat licht „wordt aangenomen, is er geestelijke vooruitgang; indien het wordt verworpen, volgen geestelijke achteruitgang en schipbreuk”. Het licht brengt twee klassen van aanbidders voort. Het licht dat op het keerpunt volgt, vertegenwoordigt de boodschap die twee klassen van aanbidders voortbrengt.

Daniël hoofdstuk twee illustreert de tweede beproeving, de beproeving die volgt op de beproeving inzake de voeding van hoofdstuk één. In vers één van hoofdstuk één van Daniël was Juda zojuist door Nebukadnezar veroverd, die vervolgens het eerste koninkrijk van de Bijbelse profetie werd. Het was een keerpunt zowel in de geschiedenis van de volken als van de kerk; het was een grote crisis, en toen werd het licht van een beproeving inzake de voeding gegeven. Daniël en de drie waardigen doorstonden de beproeving, en vervolgens vertegenwoordigden zij in hoofdstuk twee opnieuw hen die de tweede beproeving doorstonden. De tweede beproeving was een beproeving met betrekking tot een geheim dat niemand, zelfs Nebukadnezar niet, kende.

Het symbool van de beproeving was het beeld uit Nebukadnezars droom. Het was een beproeving op leven en dood betreffende een beeld dat niemand kende. Het beeld identificeerde de koninkrijken van de bijbelse profetie, en in Daniël hoofdstukken zeven en acht worden dezelfde koninkrijken van Daniël twee voorgesteld als beesten. Nebukadnezars beproeving was de beproeving van „het beeld van de beesten”, die in de laatste dagen plaatsvindt gedurende de periode van de verzegeling van de honderd vierenveertig duizend.

In de laatste dagen is de vorming van het beeld van het beest de grote beproeving voor het volk van God, vertegenwoordigd door Daniël en de drie waardigen. Het is de beproeving die zij moeten doorstaan voordat zij verzegeld worden; daarom is het de verzegelings-beproeving boodschap die óf een groep voortbrengt die het zegel van God ontvangt en het beeld van God weerspiegelt, óf een groep die het zegel van het beest ontvangt en daarom het beeld van het beest weerspiegelt. In Daniël hoofdstuk twee was de boodschap van het beeld van het beest verzegeld tot de geschiedenis waarin het een kwestie van leven en dood werd. Het beeld van Nebukadnezar werd door de Millerieten juist begrepen, maar in de geschiedenis van de verzegeling wordt een verborgen waarheid die met het beeld van Nebukadnezar verbonden is, ontsloten, maar alleen voor hen die de boodschap hebben aangenomen die gegeten moest worden toen het keerpunt aanbrak.

Dat voedsel is de boodschap van de late regen die begon toen de engel van Openbaring achttien neerdaalde, en de boodschap van de late regen is de methodologie van regel op regel. Zonder die waarheid te eten, kan de verborgen boodschap van de vorming van het beeld van het beest niet worden gezien.

Aan Ellen White werd „duidelijk getoond dat het beeld van het beest gevormd zou worden vóór het sluiten van de genadetijd.” De boodschap van de vorming van het beeld van het beest in Daniël twee vertegenwoordigt een vorming van het beeld die alleen te zien zou zijn in de geschiedenis die volgde op het „keerpunt”, wanneer het licht vervolgens gegeven zou worden. Wat thans wordt begrepen aangaande het beeld van Nebukadnezar, is dat het niet eenvoudigweg de eerste vier koninkrijken van de Bijbelse profetie aanduidde; het duidde alle acht koninkrijken aan, en dat begrip brengt een nieuwe vorming van het beeld-beest voort.

Die waarheid wijst uit dat het achtste beest uit de zeven is, en zij maakt voorts duidelijk dat de Verenigde Staten, die eerst een beeld van het beest vormen en daarna de gehele wereld dwingen hetzelfde te doen, het profetische kenmerk zullen bezitten van het beest waarvan zij een beeld vormen. Dat beeld houdt in dat het het achtste is, dat uit de zeven is, en in de geschiedenis van de

drie stemmen van Christus markeert het het keerpunt van 11 september 2001, de stem van 2023 die de dode, dorre beenderen van de twee getuigen op hun voeten roept, en de stem van de roep uit Babylon.

De stem van 2023 is de stem die het geheim van het beeld van Nebukadnezar en het tijdstip waarop het spreekt, identificeert.

11 september 2001 vertegenwoordigt de periode die daar begint en eindigt op 18 juli 2020. De periode van de tweede stem uit hoofdstuk elf vertegenwoordigt de periode van 18 juli 2020 tot aan de derde stem bij de spoedig komende zondagswet. De tweede periode, die begint op 18 juli 2020, omvat het merkteken van 3 november 2020 en het merkteken van 6 januari 2021, toen degenen die de twee getuigen hadden gedood, begonnen zich te verheugen en geschenken te zenden, en zij omvat juli 2023, toen de stem in de woestijn de waarschuwing van de zevende bazuin begon te laten klinken.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Aan de oevers van de rivier de Kebar aanschouwde Ezechiël een wervelwind die uit het noorden scheen te komen, ‘een grote wolk, en een vuur dat ineen gevlochten was, en een glans was er rondom, en uit het midden daarvan als de kleur van barnsteen.’ Een aantal wielen, die elkaar doorsneden, werden bewogen door vier levende wezens. Hoog boven dit alles ‘was de gelijkenis van een troon, als het aanzien van een saffiersteen; en op de gelijkenis van de troon was een gelijkenis als het aanzien van een mens daarboven.’ ‘En in de cherubs verscheen de vorm van een mensenhand onder hun vleugels.’ Ezechiël 1:4, 26; 10:8. De rangschikking van de wielen was zo ingewikkeld dat zij op het eerste gezicht verward leken; maar zij bewogen zich in volmaakte harmonie. Hemelse wezens, ondersteund en geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, dreven deze wielen voort; boven hen, op de saffieren troon, was de Eeuwige; en rondom de troon was een regenboog, het zinnebeeld van goddelijke barmhartigheid.

“Zoals de wielachtige, ineenlopende raderen werden geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, zo staat ook het gecompliceerde spel van menselijke gebeurtenissen onder goddelijke leiding. Te midden van de strijd en het rumoer der volken bestuurt Hij, die boven de cherubs troont, nog steeds de aangelegenheden der aarde.

„De geschiedenis van volken die, het ene na het andere, hun hun toegewezen tijd en plaats hebben ingenomen en onbewust getuigenis hebben afgelegd van de waarheid waarvan zij zelf de betekenis niet kenden, spreekt tot ons. Aan ieder volk en aan ieder mens van heden heeft God een plaats toegewezen in Zijn grote plan. Heden worden mensen en volken gemeten met het schietlood in de hand van Hem die Zich niet vergist. Allen bepalen door hun eigen keuze hun bestemming, en God bestuurt dit alles ten dienste van de vervulling van Zijn voornemens.

“De geschiedenis die de grote IK BEN in Zijn woord heeft afgebakend, door schakel na schakel in de profetische keten met elkaar te verbinden, van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, zegt ons waar wij ons heden bevinden in de opeenvolging der eeuwen, en wat in de komende tijd verwacht mag worden. Alles wat de profetie heeft voorzegg

dat zou geschieden, tot op de huidige tijd, is op de bladzijden der geschiedenis opgetekend, en wij mogen er verzekerd van zijn dat alles wat nog moet komen, in zijn orde vervuld zal worden.” Education, 177, 178.